

дятъ грѣшникъ синъ или грѣшница дъщеря.

Кой човѣкъ е грѣшенъ? Грѣшенъ е този, въ когото свещениятъ огънь не гори. Нѣкога е горѣлъ този огънь въ него, но после е загасналъ. Въ грѣшния човѣкъ гори обикновениятъ огънь, въ който всичко се топи и изгаря. Праведенъ човѣкъ е онзи, въ когото свещениятъ огънь гори, безъ да изгасва и безъ да изгаря нѣщата. Изгасне ли свещениятъ огънь, човѣкъ преживява голѣми катаклизми. Стане ли въпросъ за свещения огънь, не казвамъ да го палите, но подържайте го да не загасне. Всѣки самъ трѣбва да подържа свещения огънь, да не оставя слугитѣ му да се грижатъ за него. Всѣки самъ е жрецъ, служителъ, ангелъ, серафимъ на своя свещенъ огънь. Никой не може да изгаси свещения огънь на човѣка, освенъ той самъ. Като го изгаси, той започва да страда и се оплаква, че никой не го обича. Това не е вѣрно. Пръвъ Богъ обича човѣка, заради ксето го е изпратилъ на земята да се учи. За да каже човѣкъ, че никой не го обича, това показва, че пръвъ той не обича. Той е живѣлъ само за себе си. Пожертвувалъ ли се е като заяка, който се хвърли въ огъня, за да може Буда да се нахрани съ него и да довърши молитвата си?

Следователно, като живѣе и се жертвува за ближнитѣ си, човѣкъ дохожда до положение да съзнава, че добродетелитѣ на хората сж и негови добродетели; и престѣпленията на хората сж и негови престѣпления. Сжщо така